

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 28. júla 2011: Jager & Polacek GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. mája 2011 vo veci T-488/09, Jager & Polacek GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-402/11 P)

(2012/C 6/02)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Jager & Polacek GmbH (v zastúpení: A. Renck, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Odvolaťka navrhuje:

1. zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. mája 2011 (vec T-488/09);
2. zaviazat žalovaného v prvostupňovom konaní na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Zásada účinnej právnej ochrany si vyžaduje, aby sa sporné oznámenie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu, ktorým bola námietka odvolateľky vyhlásená za prípustnú, posúdilo ako rozhodnutie, a aby sa pokračovalo v konaní o námietke. Opačný názor Všeobecného súdu je nesprávny a zakladá sa na rozsudkoch Súdneho dvora, ktoré v tejto veci nemožno uplatniť.

Ďalej Všeobecný súd dospel k nesprávnemu záveru, keď rozhodol, že oznámenie nemôže byť rozhodnutím. Naopak je správne, že rozhodnutie môže byť súčasťou oznámenia.

Napokon Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil, z akého dôvodu je medzinárodný zápis spornej ochrannej známky pre túto vec irelevantný.

Odvolanie podané 21. septembra 2011: Laurent Gbagbo proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 13. júla 2011 vo veci T-348/11, Gbagbo/Rada

(Vec C-478/11 P)

(2012/C 6/03)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolať: Laurent Gbagbo (v zastúpení: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas a M. Ceccaldi, avocats)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

- rozhodnúť, že odvolanie, ktoré podal Laurent Gbagbo, je prípustné,
- zrušiť uznesenie T-348/11 z 13. júla 2011, v ktorom bola uvedená preklúzia,
- vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby sa mohol odvolať domáhať svojich práv,
- zaviazat Radu Európskej únie na náhradu trov konania na základe článkov 69 a 73 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľ nasledujúce odvolacie dôvody:

- Vyššia moc z dôvodu vojny, ktorá prerušuje premlčanie. Udalosti, ktorým odvolateľ čelil v Pobreží Slonoviny od novembra 2010, podľa neho predstavujú prípad vyššej moci v zmysle článku 45 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, vzhľadom na vojnový stav, ktorého dôsledkom je podľa neho prerušenie plynutia premlčacej lehoty aktov, ktoré voči nemu prijala Rada.
- Tento prípad vyššej moci z dôvodu vojny je podľa neho prekážkou pre možnosť odvolateľa môcť slobodne uplatniť jeho právo na opravný prostriedok proti aktom, ktoré zjavne porušujú základné práva.
- Základné práva a slobody majú podľa neho prednosť pred zásadou právnej istoty. Všeobecný súd tým, že sa pri vyhlásení neprípustnosti návrhu odvolateľa dovoľával zásady právnej istoty, porušil základné právo na prístup k súdom a práva na obranu. Odvolateľ bol tiež zbavený svojho práva byť vypočutý príslušným súdom.
- Nepoužiteľnosť dištančnej lehoty a lehoty na podanie opravného prostriedku v prípade vojny. Dištančná lehota a lehota na podanie opravného prostriedku by sa nemali uplatňovať voči osobám s bydliskom v štáte, v ktorom je otvorená vojna. Takéto lehoty by sa mali uplatňovať iba v čase mieru a iba na európskom kontinente. Odvolateľ sa však nachádzal na inom kontinente v dôsledku tejto skutočnosti je podľa neho prísne uplatňovanie článku 102 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v prejednávanej veci nepochybne porušením článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- Prednosť článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Článok 102 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu podľa neho spôsobuje neplatnosť akejkoľvek povinnosti oznámenia, ako ju určuje Zmluva o fungovaní Európskej únie, ktorá stanovuje, že lehota na podanie opravného prostriedku začína plynúť od oznámenia alebo uverejnenia aktu alebo odvtedy, keď sa o akte dozvedela dotknutá osoba. Článok 102 rokovacieho poriadku totiž nezohľadňuje povinnosť odôvodnenia a neberie ohľad na deň, keď sa odvolateľ skutočne dozvedel o akte, čím obmedzuje znenie a ducha článku 263 ZFEÚ. Článok 102 tým spochybňuje práva priznané a chránené zmluvou, ktorá má vyššiu právnu silu a ktorá zaväzuje inštitúcie tvoriace Európsku úniu. Preto vzhľadom na to, že napadnuté akty neboli odvolateľovi oznámené, a to v rozpore s článkom 263 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, mohla

podľa neho lehota na podanie opravného prostriedku začať plynúť až od okamihu, keď sa dozvedel o aktoch, ktoré boli voči nemu prijaté.

- Závažné porušenie základných práv a slobôd. Zásada právnej istoty, ako ju uplatňuje Všeobecný súd, podľa neho závažným spôsobom spochybňuje právnu istotu ako celok, keďže voči osobám podliehajúcim právomoci súdu s bydliskom mimo Európskej únie v štáte, ktorý sa nachádza vo vojne, sa uplatňujú sankcie, proti ktorým nemôžu účinne uplatniť svoje práva na opravný prostriedok, lebo sa nedozvedeli o sankcii.
- Subsidiárne sa odvolateľ domáha zrušenia aktov, ktoré voči nemu prijala Rada, z dôvodu závažnosti porušenia základných práv a slobôd. Vzhľadom na to, že napadnuté akty podľa neho porušujú základné slobody chránené rôznymi medzinárodnými zmluvami, Súdnemu dvoru prislúcha zrušiť tieto akty, keďže ich nezákonnosť je podľa neho v rozpore so zavedeným európskym poriadkom, a z dôvodu, že vzhľadom na závažnosť porušenia chránených základných práv a slobôd sa nemožno dovoľávať nijakej lehoty na podanie opravného prostriedku.

Odvolicie podané 21. septembra 2011: Katinan Justin Koné proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 13. júla 2011 vo veci T-349/11, Koné/Rada

(Vec C-479/11 P)

(2012/C 6/04)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Katinan Justin Koné (v zastúpení: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas a M. Ceccaldi, avocats)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

- rozhodnúť, že odvolanie, ktoré podal Katinan Justin Koné, je prípustné,
- zrušiť uznesenie T-349/11 z 13. júla 2011, ktorým bola konštatovaná neprípustnosť žaloby,
- vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby sa mohol odvolateľ domáhať svojich práv,